

Plaça Major

Súria

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Al poble vell, dalt d'un turó sobre el riu Cardener
Emplaçament: Al Poble Vell

Coordenades:

Latitud: 41.834511522935
Longitud: 1.7516173067714
UTM Est (X): 396344
UTM Nord (Y): 4632156

Classificació

Número de fitxa: 08274 - 22
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Conjunt arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle: XVI-XXI
Estat de conservació: Bo
Notes de conservació: Restaurat amb el Poble Vell
Protecció: Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BCIL 5236-I. Aprovació definitiva comissió urbanisme 21/01/2003
Data aprovació: dt., 21/01/2003 - 12:00
Número inventari: IPA 12221
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: Diversos propietaris
Autoria de la fitxa: ARQUEOCIÈNCIA- J.M. Huélamo

Data de registre de la fitxa: ds., 27/11/1999 - 01:00
Autoria de la darrera revisió: Marta Lloret Blackburn-Antequem, S.L.
Data de la darrera revisió: dj., 16/09/2021 - 12:00

Descripció

La plaça, de planta triangular, constitueix el centre neuràlgic d'organització de l'espai del Poble Vell. Antigament hi havia una font al centre que servia per a ordenar l'espai de la mateixa. Actualment hi ha construccions de substitució però encara conserva el caràcter de centre de la vila amb cases com cal Taó o ca n'Alzina i cal Quinquer.

Observacions:

A l'època de la Segona República es deia Plaça de la República i en època franquista, José Antonio (REGUANT, 1997). El 1872 es va subhastar la casa número 5 de la plaça major, pertanyent als hereus de Jordi Pelfort, composta de "bajos, dos pisos y un lagar capaz para cuarenta cargas de vino (..) las paredes son de mamposteria y parte de tápia y los techos de vigas con bovedillas de yeso" (REGUANT, s.d.).

Història

Com per la resta del conjunt del poble vell, no existeix pas cap element fiable de datació de totes les seves estructures constructives, manques d'un seriós estudi que ofereixi una seqüència cronològica de les mateixes. Fins que la població es va traslladar massivament cap a la part baixa, va ser el lloc neuràlgic de trobada de la vila, centre de vida social i de les activitats primàries d'intercanvi. Es celebrava mercat i festes. El dimarts de Carnaval era costum de fer-hi una sopa o arròs pels pobres. Al centre, una font, avui desapareguda, proporcionava aigua al veïnat (avui existeix una altra font, al peu de la cisterna de Cal Taó, encara que la seva funció no es tan necessària pel veïnat com quan l'aigua corrent no arribava al poble) . Destaquen del conjunt dos cases: Cal Taó o ca n'Alzina i Cal Quinquer. La primera, fou casal de la família Alzina, una de les més riques de la vila, pagesos, moliners i més tard industrials tèxtils, els primers de Súria. En marxar els seus amos a residir a Barcelona esdevingué Centre Catòlic. Cal Quinquer, residència d'una altra família surienca important, va donar allotjament l'any 1837 al rei carlí Carles V, de pas cap a unes operacions militars a Santpedor, i a la tornada, en direcció a Madrid. Aquesta casa va ser també Ajuntament de la Vila durant molts anys (COTS et al., 1991), i el 1904 escola pública de noies, que de manera provisional es va traslladar des del castell, que estava en molt mal estat, a aquesta casa, aleshores propietat de l'ex-alcalde Josep Quinquer i Cortès (REGUANT, 1997).

Bibliografia

CASTELLANO, A.; MASSANA, I.; REGUANT, J. (1983) Súria. Km. 0, Súria.

COTS I PORTÍ, M. Teresa; OBRADORS I PUIGDELLÍVOL, Rosa M.; PINZOLAS I GERMAN, Eduard (1991) El poble vell de Súria. Guia didàctica. Manresa: Ajuntament de Súria.

REGUANT i AGUT, Josep (s.d.) Súria. 1871-1873, Memòria de Llicenciatura, Barcelona, Universitat de Barcelona.

REGUANT i AGUT, Josep (1997) Súria. Història en imatges 1894-1975. Col·lecció "Fotografia històrica", núm. 4. Manresa: Angle Editorial, Centre d'Estudis del Bages.

SOLER I CLARIANA, Pau (1985) Súria, el meu poble. Súria.

